

Sygn. akt I C 240/20 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w B. wniósł pozew przeciwko R. K. domagając się od niego zapłaty na swoją rzecz kwoty 12 062,84 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 5 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego. Powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla.

Wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.

W odpowiedzi na pozew pozwany R. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany R. K. w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut, iż weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem wekslowym nadto zarzucił bezzasadność roszczenia w kwocie określonej w pozwie, nieudowodnienie roszczenia o zapłatę z umowy pożyczki, sprzeczność postanowień umowy pożyczki z dobrymi obyczajami oraz przedwczesność roszczenia dochodzonego pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany R. K. zawarł w dniu 25 kwietnia 2018 roku z (...) S.A. z siedzibą w B. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 9 000,00 zł. Zgodnie z kalendarzem spłat termin płatności pierwszej raty przypadał na dzień 5 czerwca 2018 roku a termin ostatniej 48 raty na dzień 5 maja 2022 roku, raty miał być płatne każdorazowo w kwotach po 456,00 zł miesięcznie.

Zgodnie z pkt 8.1 tej umowy pożyczkodawca, w przypadku jeżeli pożyczkobiorca opóźnia się w płatności jednej raty przez okres ponad 30 dni, ma prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu i wypełnienia weksla in blanco, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Zabezpieczenie umowy pożyczki stanowił weksel in blanco podpisany przez pozwanego R. K.. Pozwany upoważnił (...) S.A. do wypełnienia weksla, w szczególności do wpisania domicyliatu i wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą zadłużeniu.

Pkt 8.2 umowy pożyczki stanowił, że pożyczkodawca ma prawo wypełnić weksel in blanco na zasadach określonych w deklaracji wekslowej w przypadku opóźnienia w płatności jednej raty przez okres ponad 30 dni.

Zgodnie z pkt 4.1 umowy pożyczki w razie niespłacenia przez pozwanego R. K. w terminie poszczególnych rat pożyczki to wynikającego z zawartej umowy, niespłacona kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, od którego powód nalicza odsetki za każdy dzień opóźnienia w wysokości równej stopie odsetek maksymalnych za opóźnienie zgodnie z przepisem art. 481 § 2¹ k.c.

Pozwany R. K. zaprzestał regularnej spłaty rat zaciągniętej pożyczki. Pismem z dnia 6 kwietnia 2020 roku powód wezwał pozwanego R. K. do spłaty zaległości wyznaczając termin 7 dni na spełnienie świadczenia, pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Wobec bezskuteczności tego wezwania powód pismem z dnia 5 maja 2020 roku wypowiedział pozwanemu R. K. umowę pożyczki z dnia 25 kwietnia 2018 roku.

Po wypowiedzeniu umowy pożyczki powód wypełnił weksel in blanco wpisując kwotę 12 062,84 zł, na którą składała się kwota niespłaconej pożyczki 12 033,00 zł oraz kwota 29,84 zł stanowiąca umowne odsetki.

/ dowód: weksel k. 5, wypowiedzenie k. 6, wydruk z KRS k. 10 -11, umowa pożyczki k. 60 - 64, kalendarz spłat k. 65, deklaracja wekslowa k. 7, dokumenty k. 38 – 40 /

Sąd zważył co następuje:

(...) S.A. z siedzibą w B. wywiedzione przeciwko R. K. zasługiwało na uwzględnienie co do zasady.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, szczegółowo wskazanych w części ustaleń faktycznych, które stanowią obiektywne dowody na treści w nich zawarte. Przedstawione dokumenty nie budziły zastrzeżeń sądu co do ich wiarygodności.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie jest fakt zawarcia przez pozwanego R. K. z (...) S.A. z siedzibą w B., umowy pożyczki nr (...) na kwotę 9 000,00 zł, której zabezpieczenie stanowił weksel in blanco „nie na zlecenie”, podpisany przez pozwanego. Nie ulega również wątpliwości, że pozwany R. K. zaprzestał regularnej spłaty rat zaciągniętej pożyczki co skutkowało wypowiedzeniem tej umowy, a w dalszej konsekwencji wypełnieniem weksla na kwotę 12 062,84 zł.

Natomiast spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do oceny prawidłowości wypełnienia weksla in blanco. Pozwany R. K. zarzucił bowiem, iż weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem wekslowym.

Zgodnie z przepisem art. 9 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe wystawca odpowiada za przyjęcie i za zapłatę wekslu. Weksel in blanco jest to niecałkowicie wypełniony dokument wekslowy, podpisany przez wystawcę z zamiarem zobowiązania się wekslowo i z przeznaczeniem puszczenia go w obieg, mogący po wypełnieniu stać się wekslem zupełnym. Kto umieścił swój podpis na blankiecie wekslowym ze świadomością, że dokument ten będzie lub może być wypełniony zobowiązaniem wekslowym, czyli podpisał blankiet w takich okolicznościach i w takiej formie, że według panujących w obrocie zapatrywań należało wnosić, że miał zamiar zaciągnięcia zobowiązania wekslowego i ten podpisany blankiet oddał osobie trzeciej – ten podpisem swym w związku z oddaniem blankietu, stworzył już w chwili oddania zobowiązanie do ponoszenia wekslowej odpowiedzialności po wypełnieniu blankietu treścią weksla, czyniącym zadość wymaganiom przepisom prawa wekslowego. / por. orzeczenie SN w z dnia 2 maja 1935 r. LEX nr 4296 /

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu pozwanego R. K. w przedmiocie nieprawidłowości przy wypełnieniu weksla, w ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości co do bezzasadności przedmiotowego zarzutu.

Zgodnie z pkt 8.1 tej umowy pożyczkodawca, w przypadku jeżeli pożyczkobiorca opóźnia się w płatności jednej raty przez okres ponad 30 dni, ma prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu i wypełnienia weksla in blanco, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Wbrew twierdzeniom pozwanego R. K. przesłanki te zostały spełnione, co uprawniało powoda do wypełnienia weksla in blanco stanowiącego zabezpieczenia łączącej strony umowy. Niewątpliwie bowiem po stronie pozwanego R. K. doszło do opóźnienia w zapłacie rat pożyczki i postawienia wszelkich wynikających z niej zobowiązań w stan natychmiastowej wymagalności. Dlatego też powód (...) S.A. z siedzibą w B. dokonał wypowiedzenia umowy, a następnie skutecznie dokonał wypełnienia weksla i przedstawienia go do zapłaty.

Także wbrew twierdzeniom pozwanego R. K. w ocenie Sądu powód wykazał zarówno zasadność, jak i wysokość żądania pozwu w zakresie kwoty 12 062,84 zł. Powód, na potwierdzenie zasadności złożonego powództwa złożył do akt sprawy umowę pożyczki gotówkowej, jej wypowiedzenie oraz deklarację wekslową.

Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty pozwanego R. K. co do sprzeczności postanowień umowy pożyczki z dobrymi obyczajami oraz przedwczesności roszczenia dochodzonego pozwem bowiem roszczenie powoda oparte jest na prawidłowo wypełnionym wekslu in blanko a nie umowie pożyczki zawartej z pozwanym R. K..

Dlatego też mając powyższe ustalenia i rozważania na względzie sąd na podstawie przepisu art. 471 k.c. zasądził od pozwanego R. K. na rzecz powoda (...) S. A. z siedzibą w B. kwotę 12 062,84 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty.

Sąd oddalił powództwo (...) S.A. z siedzibą w B. w zakresie dochodzonych pozwem umownych odsetek za opóźnienie od kwoty zadłużenia równym dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, bowiem roszczenie powoda oparte zostało na wekslu pozwanego R. K. a nie na postanowieniach umowy pożyczki gotówkowej o numerze nr (...) /art. 48 ust. 2 ustawy Prawo wekslowe/.

Z tych względów, orzeczenie w przedmiocie odsetek, zawarte w pkt 1 wyroku, oparte zostało na art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach niniejszego postępowania sąd rozstrzygnął na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.